

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Petra Kuchynky a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobkyně: **L. M. S.**, nar. X, X, X, X,
zastoupené JUDr. Miroslavem Muchnou, advokátem, Vídeňská 181,
339 01 Klatovy I,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, Škroupova 18, 306 13
Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2018, č.j. PK-KDS/4813/18,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žádostí ze dne 11. 9. 2018 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o informacích“ nebo „InfZ“), žádala žalobkyně obec Běšiny (dále jen „povinný subjekt“) o poskytnutí informací o podmínkách připojení stavby budovy č. p. X v obci X na pozemku p. č. st. X v k. ú. X, splaškovými vodami na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální čistírnou odpadních vod (dále jen „podmínky připojení stavby žalobkyně“).

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

2. Povinný subjekt reagoval na žalobkyninu žádost přípisem ze dne 3. 10. 2018, sp. zn. Běš/298/2018, ke kterému přílohou zaslal vyjádření k žádosti o informace ze strany společnosti VODOSPOL s. r. o. Tyto písemnosti byly žalobkyni prostřednictvím jejího zástupce doručeny dne 10. 10. 2018.
3. Žalobkyně podala dne 22. 10. 2018 stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) a písm. c) InfZ, v níž namítala, že povinný subjekt jednak neposkytl informace ve lhůtě, a informace ani nejsou kompletní.
4. Povinný subjekt na stížnost žalobkyně reagoval dopisem ze dne 24. 10. 2018, ve kterém žalobkyni objasnil postup obce ve věci budování splaškové kanalizace napojené na centrální čistírnu odpadních vod (dále jen „ČOV“), a současně sdělil, že má poskytnuté informace za úplné. Zároveň postoupil stížnost dle § 16a InfZ Krajskému úřadu Plzeňského kraje (dále jen „žalovaný“).
5. Rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 11. 2018, č.j. PK-KDS/4813/18 (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný rozhodl podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o informacích tak, že postup povinného subjektu – obce Běšiny – při vyřizování žalobkyniny žádosti ze dne 11. 9. 2018 (doručené dne 12. 9. 2018) potvrdil.
6. Žalobkyně se žalobou ze dne 29. 11. 2018, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
7. Zákon o informacích upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím. Správní řízení je upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

[III] Žaloba

8. Žalobkyně považovala napadené rozhodnutí za nezákonné z následujících skutkových a právních důvodů.
9. Žalovaný své rozhodnutí ve vztahu k žalobkyni (dále také jako „stěžovatelka“) odůvodnil mimo jiné takto: *„Žadatel (= žalobkyně) požadoval svou žádostí informace o podmínkách připojení stavby budovy č. p. X v obci X na pozemku p. č. st. X v k. ú. X splaškovými vodami na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální ČOV. Povinný subjekt požádal o odpověď společnost VODOSPOL s. r. o., když její pracovník, Ing. J. P., zpracoval vyjádření k žádosti o informace. Tímto vyjádřením byl dle žalovaného zcela pokryt předmět žádosti, neboť byly dopodrobna popsány podmínky připojení stavby budovy č. p. X v obci X na pozemku p. č. st. X v k. ú. X splaškovými vodami na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální ČOV“*. Žalovaný však přehlédl a ve svém rozhodnutí již neuvedl další tvrzení zástupce žalobkyně v podané stížnosti, a sice tato: *„V žádosti jsem uvedl, že dle oznámení Městského úřadu Klatovy, odboru výstavby a územního plánování, č.j. OVÚP/5832/18/Ma ze dne 23. 8. 2018, byla moje klientka (= žalobkyně) vyrozuměna o zahájení územního řízení na základě žádosti 305 žadatelů o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby Běšiny – splaškové kanalizační přípojky na vyjmenovaných pozemcích v katastrálním území X a X, navazující na realizaci splaškové kanalizace v obci, jejímž účelem je připojení nemovitostí splaškovými vodami na*

splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální ČOV. Všechny žadatele zastupuje Ing. J. P., VODOSPOL s. r. o.

Dále jsem uvedl, že moje klientka **nebyla** Obcí Běšiny ani Ing. J. P., VODOSPOL s. r. o. na rozdíl od ostatních vlastníků nemovitostí v Obci Běšiny **oslovena s možností připojení** její stavby budovy č. p. X v obci X na pozemku p. č. st. X v k. ú. X, splaškovými vodami na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální ČOV a s **možností zastoupení** Ing. J. P., VODOSPOL s. r. o. v řízení o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby Běšiny – splaškové kanalizační přípojky.

Také jsem uvedl, že tímto postupem se moje klientka cítí diskriminována, neboť má zájem o připojení své nemovitosti na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální ČOV a o zastoupení v řízení o vydání územního rozhodnutí. Z výše uvedeného důvodu jsem Obec Běšiny v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, požádal o poskytnutí informací o podmínkách připojení stavby budovy č. p. 16 v obci Běšiny na pozemku p. č. st. X v k. ú. X splaškovými vodami na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální ČOV.

Požadované informace nebyly ve lhůtě pro poskytnutí informace poskytnuty a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Obec Běšiny zastoupena starostou Ing. F. V. pouze dopisem ze dne 3. 10. 2018 zaslala vyjádření firmy VODOSPOL s. r. o., ve kterém Ing. J. P., vedoucí projekce firmy, potvrdil, že paní L. M. S jako vlastníci budovy č. p. X v obci X na pozemku p. č. st. X v k. ú. X nenabízeli zpracování projektové dokumentace splaškové kanalizační přípojky včetně zajištění inženýrské činnosti pro připojení na veřejnou kanalizaci obce Běšiny.

Podle ustanovení § 36 odst. 4 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, je obecní úřad v přenesené působnosti povinen zajistit, aby veřejnosti byly zpřístupněny informace o podmínkách pro uzavření smlouvy podle § 8 odst. 6 uvedených v odstavci 3, mimo jiné o technických požadavcích na přípojky.

Podle ustanovení § 161 odstavec 1 věty druhé zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, je na žádost mimo jiné stavebníka nebo osoby jím zmocněné povinen vlastník technické infrastruktury sdělit ve lhůtě do 30 dnů údaje o její poloze, podmínkách napojení, ochrany a další údaje nezbytné pro projektovou činnost a provedení stavby.“.

10. Z vyjádření Ing. J. P. je zřejmé, že povinná osoba obec Běšiny jako vlastník technické infrastruktury neposkytla požadované informace o podmínkách připojení stavby žalobkyně. Zdůvodnila pouze to, proč nebylo žalobkyni nabízeno zpracování projektové dokumentace splaškové kanalizační přípojky včetně zajištění inženýrské činnosti pro připojení na veřejnou kanalizaci obce Běšiny. Požadované informace nebyly povinnou osobou poskytnuty ani pro případ, kdy by jednou z podmínek připojení nemovitosti stěžovatelky bylo připojení na část splaškové kanalizace obce provozovanou firmou Aquašumava s. r. o.
11. Přesto, že žádné informace stran podmínek připojení stavby žalobkyně nebyly povinnou osobou poskytnuty, dospěl žalovaný v rozporu s obsahem spisu k nesprávnému závěru, že vyjádřením Ing. J. P. byly podmínky připojení popsány dopodrobna. Žalovaný ve svém rozhodnutí dále uvedl, že předmět žádosti byl specifikován poměrně obecně a pokud má žalobkyně další upřesňující dotaz, musí podat novou, zcela konkrétní žádost. Bližší specifikaci požadovaného upřesnění žádosti žalovaný neuvedl.
12. Žalovaný tak postupoval v rozporu s § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, podle kterého v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována

Shodu s prvopisem potvrzuje L.C.

příliš obecně, povinný subjekt vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti.

13. Povinný subjekt žalobkyni nevyzval ve stanovené sedmidenní lhůtě od podání žádosti, aby žádost upřesnila. Pokud žalovaný shledal, na rozdíl od povinné osoby, předmět žádosti jako obecný, byl podle názoru žalobkyně namíste dvojí možný zákonný postup. Buď měl žalovaný zákonnou možnost v souladu s § 16a odst. 6 písm. b) InfZ povinnému subjektu přikázat, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil a případně za účelem vyřízení žádosti uplatnil postup podle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ a vyzval stěžovatelku k upřesnění žádosti. Druhou zákonnou možností žalovaného bylo v souladu s § 16a odst. 6 písm. c) InfZ usnesením věc převzít a informaci poskytnout sám nebo vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně za účelem vyřízení žádosti uplatnit postup podle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ a vyzvat žalobkyni k upřesnění žádosti. To však pouze za situace, kdy by se nejednalo o výkon samostatné působnosti povinné osoby. Tímto zákonným postupem žalovaný nepostupoval, a přestože předmět žádosti shledal jako obecný, postup povinného subjektu potvrdil.
14. Podle názoru žalobkyně tak bohužel stále trvá její diskriminace v možnosti připojení její stavby budovy č. p. X v obci X na pozemku p. č. st. X v k.ú. X splaškovými vodami na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální ČOV oproti ostatním vlastníkům nemovitostí v obci Běšiny. Žalobkyni dosud nebyly poskytnuty informace o podmínkách připojení stavby budovy č.p. X v obci X na pozemku p.č. st. X v k.ú. X splaškovými vodami na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální ČOV na rozdíl od výše zmíněných 305 žadatelů o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby Běšiny – splaškové kanalizační přípojky na vyjmenovaných pozemcích v katastrálním území Běšiny a Kozí.
15. Žalovanému i povinné osobě je z úřední činnosti dostatečně známo, že stěžovatelka usiluje o možnost připojení svých nemovitostí na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální ČOV několik let. K diskriminaci žalobkyně podle jejího názoru přispívá i nezákonný postup žalovaného, kterým se s ohledem na faktické doby vyřízení věcí správním soudem oddálí možnost připojení nemovitosti na splaškovou kanalizaci obce o několik let. Je možné, že to je také skutečným skrytým záměrem žalovaného a povinné osoby, byť se jedná o orgány veřejné správy.
16. K tomu přispívá i stav, kdy platné právní předpisy v České republice dosud neobsahují dostatečně účinnou ochranu před diskriminací orgány veřejné správy a územních samosprávních celků při výkonu přenesené a samostatné působnosti, včetně odpovídajících sankcí pro osoby praktikující diskriminaci v těchto orgánech.
17. Podle publikace „DISKRIMINACE – MANUÁL PRO PRACOVNÍKY INSTITUCÍ” vydaného Poradnou pro občanství/ Občanská a lidská práva, Praha 2006, vytvořené za finanční pomoci Evropské unie (dále jako „manuál”), je zákaz diskriminace obsažen mimo jiné v ustanovení čl. 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 3 Listiny základních práv a svobod, která je součástí Ústavy ČR, v Mezinárodní úmluvě o odstranění všech forem rasové diskriminace (vyhlášené pod č. 95/1974 Sb.), v Evropských antidiskriminačních směrnicích (např. č. 2000/43/ES). Zákaz diskriminace se vztahuje mimo jiné na všechny subjekty veřejného práva, mimo jiné i územní samosprávy - obce,

kraje (viz bod 1.2.3.16.1. manuálu), tedy i na obec Běšiny, a týká se veškerého jednání těchto subjektů (viz bod 1.2.3.16.2. manuálu).

18. Manuál výslovně uvádí, že diskriminace cizinců veřejnou mocí je zvláště obvyklá na úrovni obecních samospráv a vychází z toho, že cizinci nejsou občany obce, tudíž nemají nárok na mnoho plnění, které obce svým obyvatelům poskytují (viz bod 2.3.12.3. manuálu). Jako možnost obrany před diskriminací je manuálem uváděna mimo jiné možnost využívání procesních mechanismů, neboť diskriminační povaha určitého jednání v oblasti veřejné moci a veřejného zájmu znamená vždy rozpor s právem. Pokud jde o rozhodnutí, které se vydává v souladu s určitým procesním mechanismem (zejména dle správního řádu, občanského soudního řádu, trestního řádu či soudního řádu správního), může být diskriminační charakter takového rozhodnutí důvodem pro jeho zrušení nebo změnu. Zrušení či změnu takového rozhodnutí může účastník řízení před určitým orgánem uplatnit zejména v rámci svých procesních oprávnění, které mu příslušný procesní kodex dává (viz bod 3.3.7.1. manuálu). Podle bodu 3.3.7.2. a 3.3.7.3. manuálu lze diskriminační charakter rozhodnutí namítat jak ve správním řízení, tak v řízení před soudem, např. podle soudního řádu správního. Podle bodu 3.5.1. manuálu ačkoli je antidiskriminační právo obsaženo v celé řadě norem, nedává zákon dostatek jasných možností, jak se diskriminaci bránit soudní cestou. Jedinou právní oblastí, kde je možno hovořit o tom, že vnitrostátní legislativa plně vyhovuje úpravě EU, je od 1. 1. 2004 právo pracovní. V předpisech upravujících ostatní právní odvětví je hmotněprávní ochrana před diskriminací zakotvena nedostatečně. Podle bodu 3.5.6.1. manuálu se lze soudní ochrany před diskriminačním jednáním v jednání veřejné moci a věcech obecného zájmu domáhat mimo jiné žalobou ve správním soudnictví proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.
19. Podle § 133a o. s. ř. pro spory s diskriminačním prvkem dochází k přesunu důkazního břemene ze strany žalující na stranu žalovanou. K přesunu důkazního břemene dochází mimo jiné v případech přímé či nepřímé diskriminace založené na základě rasového nebo etnického původu při poskytování služeb.
20. Podle názoru žalobkyně je možnost připojení vlastníka nemovitosti na veřejnou kanalizaci nutno považovat za službu, kterou vlastník veřejné kanalizace nabízí vlastníkům nemovitostí v obci jako určité části veřejnosti. Zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), v ustanovení § 1 odst. 3 uvádí, že fyzická osoba má právo v právních vztazích, na které se vztahuje tento zákon, mimo jiné v přístupu ke službám, pokud jsou nabízeny veřejnosti, na rovné zacházení a na to, aby nebyla diskriminována.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

21. Žalovaný se k věci vyjádřil v podání ze dne 5. 2. 2019. K žalobní námitce, v níž žalobkyně označila postup žalovaného za nesprávný, přičemž dle jejího názoru měl naříditi povinnému subjektu, aby žádost vyřídil, případně aby vyzval žalobkyni k upřesnění žádosti nebo měl žalovaný věc usnesením převzít a žádost o informace vyříditi, žalovaný uvedl, že takto navrhovaný postup nebyl při výkonu samostatné působnosti obce možný. Rozhodnutí obce o vybudování centrální ČOV náleží do výkonu samostatné působnosti obce a smluvní vztah mezi obcí a společností VODOSPOL s. r. o. je rovněž výkonem samostatné působnosti.

22. Dle žalovaného, povinný subjekt vyřídil žádost sice po lhůtě, ale kompletně, v souladu se zákonem o informacích, proto žalovaný jako nadřízený orgán nepřikázal povinnému subjektu žádost vyřídít, nýbrž jeho postup potvrdil. Judikatura v případě vyřízení žádosti po lhůtě udává, že přikazovat povinnému subjektu žádost vyřídít by bylo příliš formalistické a časově a procesně neekonomické, a to vzhledem k tomu, že právo na informaci nebylo žadateli upřeno, ale požadované informace jen nebyly poskytnuty ve lhůtě.
23. Žalobkyni byly poskytnuty a doručeny jí požadované informace. Zákon o informacích v § 14 odst. 5 stanoví, že je-li žádost nesrozumitelná, nebo není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je žádost formulována příliš obecně, vyzve povinný subjekt žadatele, aby žádost upřesnil. O tom, zda je žádost příliš obecná, rozhoduje povinný subjekt. Tato přílišná obecnost by měla být takové intenzity, že brání ve vyřízení žádosti. To, že některý žadatel podá obecnou žádost o informace a povinný subjekt na ni odpoví a vyřídí takovouto žádost v souladu s InfZ, nezakládá pochybení povinného subjektu. Právě tak tomu bylo v případě žalobkyniny žádosti. To, že je žádost formulována obecně, nebránilo vyřízení žádosti a nezaložilo automaticky povinnost výzvy dle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ. Dle názoru žalovaného má povinný subjekt možnost (nikoliv povinnost) uplatnit výzvu též v situaci, kdy předmět vyhledávaných informací není sporný, jen je formulován obecně. Žalovaný jako nadřízený orgán považoval postup zvolený povinným subjektem za zcela souladný s InfZ, pokud požadované informace byly, byť v obecné rovině v rámci předmětu žádosti, identifikovány.
24. Žalovaný přezkoumával v tomto případě postup povinného subjektu i co do lhůty pro vyřízení žádosti a co do kompletnosti vyřízení předmětu žádosti. Shledal, že lhůta pro vyřízení žádosti o informace nebyla dodržena, k čemuž se vyjádřil výše. Předmět žádosti o informace měl žalovaný za vyčerpaný, neboť požadovaná informace byla žalobkyni poskytnuta.
25. Žalovaný do spisového materiálu založil e-mail od pracovnice Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, která posoudila zodpovězení dotazu v žádosti po odborné stránce. Odpověď na dotaz shledala kompletní a v souladu se zákonem č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů.
26. Jako další důvod pro podání žaloby žalobkyně uvedla svou diskriminaci, a to diskriminaci v jednání veřejné moci ve věcech obecného zájmu a diskriminaci sebe jako cizince.
27. Žalovaný rozhodně žalobkyni svým rozhodnutím nijak nediskriminoval a naprosto to neměl v úmyslu. Taktéž při rozhodování o stížnosti žalobkyně nebyla ze spisu povinného subjektu patrna jakákoli diskriminace k její osobě. Žalovaný není kompetentní se vyjádřit k případné diskriminaci nebo nerovnému zacházení ve věci připojení a centrální ČOV v obci Běšiny. Stejně rozhodnutí o stížnosti při vyřizování žádosti o informace by žalovaný vydal, ať by byl žalobcem ve věci jakákoli jiná osoba, ať už občan České republiky nebo cizinec. Žalovaný se tedy důrazně ohradil proti nařčení z diskriminace.
28. Žádost o informace byla dle názoru žalovaného vyřízena v souladu se zákonem o informacích, což byl zásadní a jediný důvod pro vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný rozhodně žalobkyni neupírá možnost připojit se na centrální ČOV v obci Běšiny, ani záměrně neprodlužuje dobu, od kdy bude moci svou nemovitost připojit.

29. Jak již žalovaný uvedl ve svém rozhodnutí, problematika připojení ČOV a splnění podmínek k připojení na ČOV by neměla být řešena prostřednictvím žádosti o informace dle zákona o informacích, ve kterém povinný subjekt a ani nadřízený orgán nemůže zkoumat motivaci žadatele k podání žádosti. Důvody pro podání žádosti o informace nejsou při vyřizování žádosti o informace reflektovány.
30. Žalovaný mohl posuzovat předmětnou stížnost toliko dle InfZ, a to v rámci stížnostního přezkumu. Při rozhodování o stížnosti dle § 16a InfZ je použití správního řádu vyloučeno. Lze tedy použít základní zásady činnosti správních orgánů. Zásada nediskriminace a rovného zacházení je stanovena § 7 správního řádu. Tuto zásadu žalovaný při svém zachování zcela dodržel.
31. Žalovaný uzavřel, že podstata stížnostního přezkumu podle § 16a InfZ spočívá v posouzení, zda povinný subjekt vyřídil žádost v plném rozsahu, tedy zda žádná část žádosti nezůstala opomenuta. Nadřízený správní orgán by se měl při rozhodování o stížnosti omezit jen na zhodnocení nečinnosti, resp. na kompletní vyčerpání předmětu žádosti. Žalovaný postupoval zcela v souladu s InfZ, rozhodně žalobkyni žádným způsobem nediskriminoval a zásadně odmítl tvrzení, že svým rozhodnutím oddálil nebo znemožnil žalobkyni realizaci připojení na ČOV. Žalovaný postupoval rovněž v souladu se základními zásadami správního řízení a plně je respektoval, včetně zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení. Podanou žalobou žalobkyně brojila proti rozhodnutí o stížnosti dle § 16a InfZ. Žalobkyně se může domáhat soudní cestou zákazu diskriminace, nikoli však žalobou, která napadá postup žalovaného při vydání rozhodnutí o stížnosti dle § 16a InfZ.
32. Žalovaný, s ohledem na uvedené skutečnosti, navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[IV] Posouzení věci soudem

33. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
34. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
35. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
36. Při jednání před soudem dne 20. 1. 2021 zástupce žalobkyně i žalovaný setrvali na svrchu rekapitulované argumentaci.
37. Žaloba není důvodná.
38. Soud podává ze správního spisu následující relevantní skutečnosti.
39. Žalobkyně skrze svého právního zástupce doručila dne 12. 9. 2018 povinnému subjektu písemnost datovanou dne 11. 9. 2018 nadepsanou jako „*Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. o podmínkách připojení stavby budovy č.p. X v obci X na pozemku p. č. st. X v k.ú. X, splaškovými vodami na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální ČOV*“. Ve čtvrtém odstavci tohoto podání žalobkyně uvedla: „*Z výše uvedeného důvodu si Vás v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 106/1999 o svobodném přístupu k informacím, dovoluji požádat o poskytnutí informací o podmínkách připojení stavby budovy č.p. X v obci X*“.

na pozemku p. č. st. X v k.ú. X, splaškovými vodami na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální ČOV.“

40. Povinný subjekt reagoval na podanou žádost přípisem datovaným dne 3. 10. 2018 (téhož dne zasláným zástupci žalobkyně do datové schránky; k doručení došlo dne 10. 10. 2018), v němž uvedl: *„Na základě Vaší žádosti o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. a dle zákona č. 101/2000Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů Vám zasíláme vyjádření firmy Vodospol s. r. o.“* Součástí přípisu byla listina datovaná dne 12. 9. 2018, označená jako *„Žádost o poskytnutí informací JUDr. M.“* a podepsaná Ing. J. P., vedoucím projekce společnosti VODOSPOL s. r. o. V ní bylo mj. uvedeno, kdy a kým (= VODOSPOL s. r. o.) byla zpracována projektová dokumentace pro stavební povolení na stavbu *„Běšiny – Kanalizace a ČOV“*, včetně konstatování, že stavba řeší splaškový kanalizační systém a centrální čističku odpadních vod v obci. V posledním odstavci je pak konstatováno toto: *„Obecně lze říci, že v případě zájmu o zřízení nové kanalizační přípojky se jedná o stavbu, kterou povoluje příslušný stavební úřad formou územního souhlasu nebo územním rozhodnutím. K žádosti je nutné přiložit projektovou dokumentaci s příslušnými přílohami a doklady, kterou zpracovala oprávněná osoba. Tuto dokumentaci může zájemci o stavbu nové kanalizační přípojky zpracovat kterákoli oprávněná osoba, nemusí se jednat o zástupce provozovatele, ani zástupce obce.“*
41. Soud je toho názoru, že požadavky zákona o informacích byly v tomto případě naplněny.
42. Předně, byla to žalobkyně, kdo obecností/konkrétností formulace žádosti předurčil míru obecnosti/konkrétnosti poskytnuté informace. Ano, žalobkynin požadavek o poskytnutí informací byl formulován poměrně zešíroka, avšak nikoliv tak obecně, aby nebylo možné seznat, jaké informace žalobkyně požaduje (= informace o podmínkách připojení stavby budovy č.p. X v obci X na splaškovou kanalizaci obce ukončenou centrální čističkou odpadních vod). Nebyl tu tedy důvod vyzývat žalobkyni k upřesnění žádosti ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) zákona o informacích.
43. Dále, soud nepovažuje za pochybení, když požadovaná informace byla žalobkyni poskytnuta „zprostředkovaně“, tedy skrze vyjádření Ing. J. P.. Ztotožnil-li se povinný subjekt s obsahem tohoto vyjádření (a není důvod se domnívat, že tomu tak nebylo), bylo by zbytečné po něm požadovat, aby svými slovy sděloval žalobkyni totéž. Byl to povinný subjekt, kdo reagoval na žádost o poskytnutí informace, a učinil tak skrze vyjádření třetí osoby. Soud na tomto způsobu poskytnutí informace nespátřuje nic, co by mohlo žalobkyni zkrátit na právech.
44. Jistě, pochybením povinného subjektu bylo, že reagoval na žalobkyninu žádost až po uplynutí patnáctidenní lhůty vymezené v § 14 odst. 5 písm. d) zákona o informacích (v tomto případě do dne 27. 9. 2018), nicméně nešlo o nedostatek mající vliv na zákonnost rozhodnutí. Povinný subjekt na podanou žádost reagoval způsobem výše popsáním a ona informace se žalobkyni dostala do dispozice. Nebylo možné rovněž přehlédnout, že žalobkyně brojila stížností proti postupu povinného subjektu až dne 18. 10. 2018, tedy osmý den po obdržení informace, ačkoliv již v období ode dne 28. 9. 2018 do dne 9. 10. 2018 (tedy mezi uplynutím lhůty pro poskytnutí informace a jejím doručení zástupci žalobkyně do datové schránky) tak učinit mohla, avšak zůstala v tomto směru nečinná. Žalovaný tak po obdržení stížnosti již neměl prostor pro postup ve smyslu § 16a odst. 6 písm. b), resp. písm. c) zákona o informacích.

45. A soud neshledal nedostatek ani v obsahu poskytnuté informace. Žalobkyni se dostalo informací o tom, jakým způsobem je obec Běšiny odkanalizována, jak proces odkanalizace probíhá, že se jedná o stavbu povolenou příslušným stavebním úřadem formou územního souhlasu nebo územním rozhodnutím, co je k žádosti nutné přiložit, včetně informace o tom, že projektovou dokumentaci může zájemci o stavbu nové kanalizační přípojky zpracovat kterákoli oprávněná osoba, nemusí se jednat o zástupce provozovatele, ani zástupce obce (v podrobnostech viz výše obsah vyjádření Ing. J. P.). Tedy obdržela informaci na to, na co se v písemnosti datované dne 11. 9. 2018 dotazovala povinného subjektu.
46. Konečně, soud rovněž neshledal postup povinného subjektu či žalovaného vůči žalobkyni stran poskytnutí informací (jedině to bylo předmětem nyní posuzované věci) diskriminačním ve smyslu žalobních tvrzení. Jediným zjištěným pochybením, nikoliv ovšem diskriminací, bylo pozdní vyřízení podané žádosti (viz výše).
47. Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru o nedůvodnosti podané žaloby a jako takovou ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
48. Soud pro úplnost uvádí, že zástupce žalobkyně během jednání soudu nahlédl do správního spisu, konkrétně do e-mailové korespondence mezi Mgr. J. Ch. a V. V. ze dne 2. 11. 2018.
49. Dále, soud neprovedl žalobkyní navržené důkazy publikací „DISKRIMINACE – MANUÁL PRO PRACOVNÍKY INSTITUCÍ” vydaného Poradnou pro občanství/Občanská a lidská práva, Praha 2006; dále rozsudkem (bod 32) Krajského soudu v Plzni ve věci vedené pod sp. zn. 30 A 205/2017; obsahem spisu Městského úřadu Klatovy, odboru výstavby a územního plánování, sp. zn. OVÚP/3746/18/Ma o umístění stavby „Běšiny – splaškové kanalizační přípojky”; sdělením znalce Ing. Petra Hůdy a poskytnutými informacemi obcí Běšiny ze dne 10. 7. 2020, neboť by to bylo, vzhledem k důvodům, pro které soud žalobu zamítl, zjevně nadbytečné.

[V] Náklady řízení

50. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. 1. 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu